

AXEVALLA GOES WESTERN

Till Västgöta-Tidningars travbilaga juni 2012

Det har hänt något på travbanan. Folk i cowboyhattar och boots har börjat kliva omkring på området. I gästboxarna står quarterhästar och araber. Inte varje dag, men elva helger det här året intar westernfolket anläggningen.

Allt började när en stor körhall byggdes vid infarten till Axevallatravet för två år sedan. Den skulle bland annat användas av ponnytravskolan och naturbrukselever, men det dröjde inte länge förrän westernryttarna fick korn på hallen.

-Vi blev jättegglada när någon byggde en hall med måtten 40x80 meter, säger Helene Hokkanen från Stenstorp som har varit med och arrangerat flera tävlingar i hallen de senaste åren.

I USA har westernarenorna de måtten, och det finns ett fåtal banor i Europa som erbjuder den ytan. Men inte i Sverige, och att få rida på en bana med internationella mått ger en helt annan möjlighet att förbereda sig för de stora mästerskapen, förklarar Helene.

Och hon vet vad hon talar om. Helene Hokkanen var en av de svenska deltagarna i rening vid rytta-VM i Kentucky för två år sedan.

Det finns ett fåtal arenor i Sverige som kan konkurrera med körhallen på Axevalla. En finns i Bökeberg i Skåne, den andra på High Chaparral i Småland.

-Det behövs inte mycket för att Axevalla kan bli nationalarena för westernryttare. Ett ridhus till för framridning, och lite förändringar med läktarna är något av det.

För Helene Hokkanen är det rening som gäller, och flera av de hästar hon äger och tränar är quarterhästar. En del av dem inte större än ponnyer, men stabilt byggda och med svällande muskler som byggs upp vid de olika rörelserna, som spins, där hästen snabbt snurrar runt många varv på samma ställe, och slide stops, där hästen går från full galopp till att glida in i ett stopp.

Reining en av de mer fartfyllda grenar som westernryttare tävlar i. Andra exempel är western pleasure, där ekipaget ska ge ett harmoniskt intryck, lydnadsgrenen trail som går ut på att öppna grindar, passera träbroar och få hästen att gå baklänges i vinkel. Sedan finns det grenar där boskap används, som cutting där en kalv skiljs ut från hjorden och working cow horse där rytta-VM ska fösa en kalv efter ett bestämt mönster.

Flera av dessa grenar kommer det att tävlas i på Axevalla under året.

- Närområdet kring Axevalla är ganska unikt i Westernsverige. Ingenstans har vi tillgång till så mycket boskap och det är få ställen där western är så pass spritt som det är här, säger Johan Grundin från Skara som ägnar sig åt just cutting.

- Vi har alla möjligheter att göra Axevalla till en riktigt stor samlingspunkt för westerntävlingar.

Vid de tävlingar som varit hittills har det mesta fungerat i mötet med travfolket på Axevalla och westernryttarna. Men nu har ju travanläggningen ambitionen att vidga vyerna ännu mera, och ta upp ett samarbete med alla tänkbara grenar inom hästsporten.

Helene Hokkanen började en gång som vanlig ridskoleryttare, och har därmed stor förståelse för dem som håller på med hoppning och dressyr. Men hon är inte säker på att deras förståelse för western är lika stor.

-Det finns en uppfattning om att westernridning är någon slags mulleskola. Om du inte klarar av att hoppa eller rida dressyr så slänger du på en westernsadel och börjar med western.

- Men fullt så enkelt är det inte. Ju mer jag håller på med detta, desto mer inser jag hur mycket jag fortfarande har att lära, säger VM-ryttaren och flerfaldiga svenska mästaren innan hon sitter upp på sin lilla fux och en stund senare visar upp en spinn där hästen snor runt sina egna hovar så att sanden flyger åt alla håll. Det kan varken Rolf-Göran Bengtsson eller Patrik Kittel göra om.

Text och foto: Anna Nyberg/Fux Media